

Bryllaupe åt hu Siri

Nedtegnet av Anders Heyerdahl i Aurskog i 1853

Høyr du, Siri, dotter mi!
Per i Li vil til deg fri
udi disse dage.
Kan din hug til honom stå,
vil eg, at du han skal få
til din ægtemake.

Skam så gjere, høyr meg no,
um han va eingaang so go,
ja, so go, so tie;
Kva sku daa forhøgja me,
at eg tok eit stykke tre
aa la ve mi sie?

Aa du stakkars vetla vett!
Aa du snakka so ein gjikk;
Snak daa ei taa vegje!
Aa du tala so ei gjeit,
ly daa den, so bære veit,
hør, kva eg deg seje!

Han ha' baate hus aa gar,
laangt meir helle du sjølv har,
koppar, kar aa gryta;
Han ha' baate faar aa fe,
han kann væl forsyrgja de,
so du sleppe syta.

Tæke du no denne mann,
han lev' inkje lenge han;
Sio kan du taka
deg saa ung aa snill ein gut,
so du deg vil velja ut
til din ægtemaka.

«Dette va' da besta or,
eg ha' haurt utaav mi mor
adle mine daga.
La han komma, naar han vi',
eg ska' svara ja derti',
mannen vi' eg hava»

Mannen kom, aa han fekk ja,
alting va baa' væl aa bra,
brydlaup blei tillaga;
Bruro va baa' ung aa snill,
bært hu sat suur aa ill
adle brydlaupsdaga.

Brurgomen tala ti si brur:
Kjæra mi brur! Du æ' saa suur,
ret so du va' bedrøva;
Detta æ' vaar brydlaupsdag,
halt deg lysteg i vaart lag,
so da kunne høva!

Buro svara ikkj' eit or,
men hu reiste seg fraa bor,
sett' seg bort aat skiva.
Dar dei unge gutar va',
totte hu va' mykje bra,
tio te fordriva.

Daa brurgomen da forsto,
blei han inkje mykje og,
men sett' i aa skrika:
Eg, so va' saa gamal Mann,
skulde ei ha' bær' forstand?
Eg sku' tek' mi lika.

Buro svara brurgomen so:
Skulde du di lika faa,
kunn' du skrepp' taa lykko.
Darmæ blei han so forsint,
at han vilde flyg' i flint,
spente, sparkte, skraalte.

Brydlaupsdaga dei va' tre,
sio so for kvar ti se,
kvar paa sine vegja.
Kor da sio mæ dei gjekk,
aa kva ende da so fekk,
kanne g inkje seja.